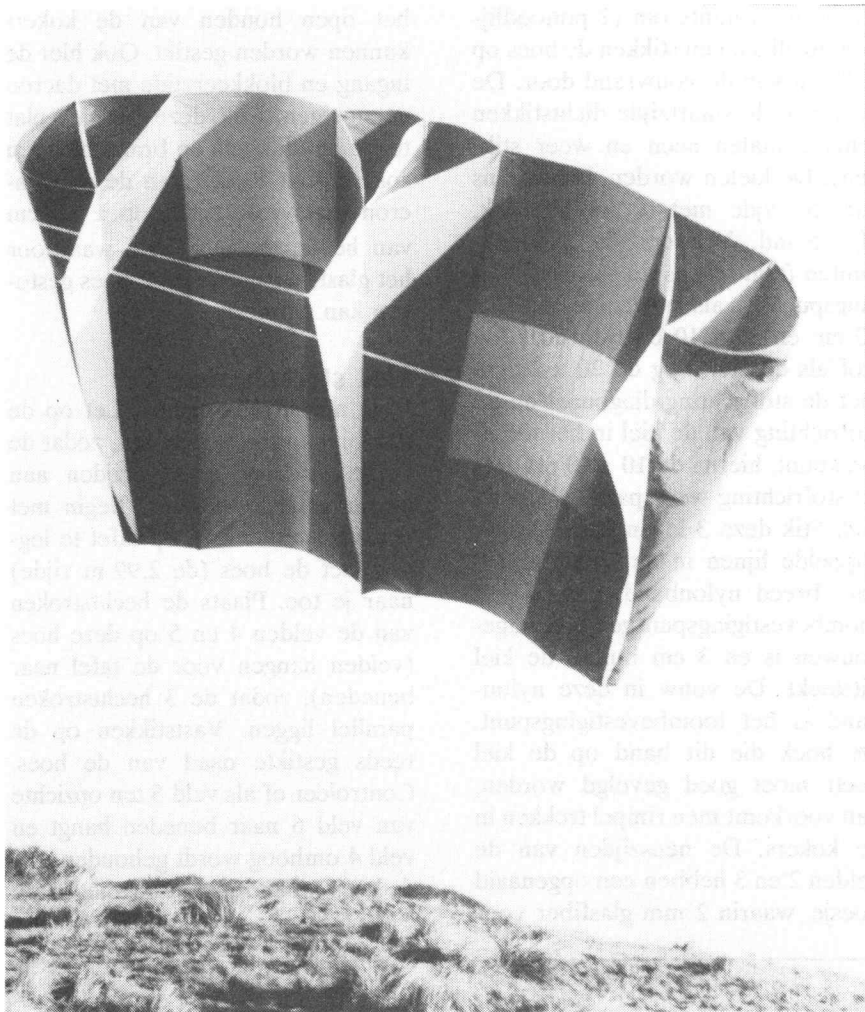

dubbele paraslee

een beul van een vlieger!

Dit artikel ben ik gaan schrijven nadat ik recent 3 van deze forse vliegers gebouwd heb. De aanleiding tot het bouwen was dat er behoefte bestond aan vliegers, die bij weinig wind toch al voldoende hefvermogen konden leveren. Te denken valt aan het in de lucht te brengen sponsorelementen, of grote rotoren en dergelijke.

De formaten waarin ik ze heb gemaakt is respectievelijk hoogte 2,45 en 2,99 m en de breedte plusminus 4 en 5 m. Aldus met een oppervlakte van 9,8 en 15 m². Deze vliegers, die bij windskracht 3 Bfrrt perfect vliegen en dan veel kunnen opheffen, nemen in trekkracht absurd toe als de wind aangroeit tot 4 à 5 Bfrrt.

Ik waarschuw maar, zodat je van te voren goed rekening houdt met de lijndikte en het ankerpunt. Als daarbij bovendien nog de trekkracht van het te heffen element wordt geteld, dan kunnen we terecht spreken van een "beul"!

Persoonlijk vind ik dat dit type vlieger bij wat instabiele en of in richting zwaaiende wind het veel beter doet, dan de veel gebruikte parafoil. De parafoil, die in principe iets meer wind nodig heeft en tot hogere windskracht gehandhaafd kan worden, meandert vaak over het vliegveld, hetgeen irritant is als er dicht naast elkaar gevliegerd moet worden (vliegerfeesten!). De flowform doet het bij deze wind beter en mist het slingeren van de parafoil,

maar heeft helaas wat minder hefvermogen. Kort en goed bij windskracht 2 tot en met 4 (bij 5 Bfrrt ook gevlogen) verkies ik de dubbele paraslee, bij windskracht daarboven de flowform.

Deze dubbele paraslee werd eerder beschreven in VLIEGER 90/3 en omdat ik enkele kleine vereenvoudigingen heb toegepast, is het artikel voor herhaling vatbaar.

Onlangs werd ik in het vliegveld aangesproken dat er een fout in dat artikel zou staan. Ik twijfelde daaraan, want ik had er juist 2 met perfect resultaat afgerond en aangezien er veel spinnakernylon mee gemoeid is, wil ik teleurstellingen voorkomen. Maar tot mijn grote opluchting heb ik niets kunnen vinden. Een van de wijzigingen is, dat ik de totale hoogte van 3 m heb gewijzigd in 2,99 m, zodat de staanders van 3 m net iets uitsteken voor bevestiging. Voorts liggen de hoezen ten opzichte van de tekeningen in VLIEGER 90/3 nu allemaal op de rugzijde van de vlieger en kan door het aanbrengen van verstevigingsbanden op de kielen de kielversteviging met een stok vervallen.

Thans is in de tekening de stofrichting in de velden aangegeven.

Nog even ter verduidelijking. Er zijn 6 staanders waarvoor de hoezen gevormd worden door de getekende lussen met stippellijn. De topzijde van veld 3 in de middelste koker bevat **geen** staander!

Nop maakte mij er enige tijd geleden op attent dat hij zijn 3 x 5 m dubbele paraslee zonder het glasfiber om de buitenste kokers open te houden vloog. Dat kostte minder opbouwtijd en scheelde gewicht! Mijn drie exemplaren vliegen inderdaad perfect, al ben ik van mening dat bij instabiele wind de "openhouders" wel functie hebben. Het scheelt dusdanig weinig in materiaal en bouwtijd dat ik ze consequent aanbreng.